

Europamästerskap 2006

Constanta, Rumänien 12-14 maj 2006

Av: Swavek Dydiszko
landslagstränare och coach

Den svenska truppen till EM 2006. Stående från vänster: Örjan Eriksson (domare), Robert Andersson (coach), Oskar Malaga, Josefine Tolf, Marcus Antonsson, Jorge Rodriguez, Sofia Loft, Jonas Loft, Ronja Ek, Patrik Carlström, Petra Dydiszko, Maja Sköld, Arto Ala-Häivälä (coach), Håkan Magnusson (domare). Sittande från vänster: Zeljko Karan, Emil Thoreson, Jenny Gustavsson, Marit Larsson, Lina Ahlström, Cecilia Åkesdotter, Kristina Jelenic, Mimmi Oskarsson, Swavek Dydiszko (coach). Liggande: Mikael Birgersson.

Mellan den 12-14 maj avgjordes i den rumänska turistorten Constanta årets EM i Taekwon-Do ITF. I mästerskapet deltog ca 400 deltagare från 27 länder. Även om arrangemanget hade några organisatoriska brister hamnade det ändå i skuggan av den höga tekniska nivån som presenterades av de deltagande länderna. De flesta instruktörerna som var på plats i Rumänien var överens att den tekniska nivån höjts ytterligare sedan förra året och dessutom

antal länder som kämpar om de högsta priserna ökade tydligt. I stort sett, med undantag av ett par länder, samtliga hade i sin trupp tävlande som utan tvekan kunde slåss om guld. Det nya poängsystemet i kamp, som infördes vid årsskiftet, har redan lagt sin prägel på matcherna. Även om handtekniker är fortfarande välanvända har också antalet och kvalitén på bentekniker ökat markant och det gjorde att de flesta matcherna blev en riktigt härlig uppvisning med hårda men samtidigt mycket spektakulära tekniker.

Sverige hade på plats en trupp med 19 st tävlande fördelade på 13 seniorer och 6 juniorer. Viktigt vid detta tillfälle är att påpeka att samtliga juniorer åkte hem med egen medalj. Detta visar att satsningar på de yngsta utövarna, som vi har gjort under de senaste åren, börjar ge resultat.

Sammanlagt blev det till slut 11 st medaljer för Sverige, 3 silver och 8 brons. Samtliga svenska resultat kan man se [här](#)>. Jag koncentrerar mig denna gången på att skriva lite mer om våra finalister som med den hårda konkurrensen gjorde verkligen kanon jobb.

Den första finalisten under årets EM var Petra Dydiszko i mönster för 3 Dan. Petra som efter en tuff säsong präglad av en bruten fotled, kunde äntligen komma till sin gamla form. I en mycket bra stil kom hon till final där den för alla kända Julia Cross från Skottland blev slutligen en rättvis vinnare.

I kampklassen -58 kg för

Registreringen är alltid en speciell punkt i programmet under ett mästerskap.

Svenska supportrarna på plats i Rumänien.

damer kämpade Kristina Jelenic för att försvara sin Europamästartitel från förra året. Med en del avbrott i träningen under förberedningsperioden var Kristina lite osäker på vad hon kunde prestera. Med facit i hand visade det sig att detta inte störde henne så jätte mycket och med beslutsamma tekniker avklarade hon en motståndare efter en annan. Bland annat i semifinalen bokstavligen körde hon över sin gamla rival, aktuell världsmästare i den klassen, Julia Cross från Skottland. I finalen blev det tyvärr lite idétorka för Kristina som kunde inte hitta botemedel för en annan gammal rival Krycia Lopez från Tyskland. Hur som helst blev det ytterligare en stark silvermedalj för Sverige.

Den sista finalen bestod i våra damer som i grenen lagsparring gick genom tävlingen som ett spjut. Med bra matcher avklarade de en efter varandra Ryssland, Finland och värdnationen Rumänien. I finalen ställdes våra tjejer återigen mot det starka polska laget som slutligen vann men denna gången fick de verkligen spänna musklerna för att fixa detta. Det känns att svenskorna äntligen börjar tappa den enorma respekten för de duktiga polskorna som de haft de senaste åren. I vilket fall som helst var det för 8:e gången (!) som de svenska tjejerna ställde sig på prispallen på ett EM i den prestigefyllda grenen. En imponerande prestation!

För att sammanfatta detta EM:et på något sätt kan

Svenska juniorer tar emot bronsmedaljer i lagkross.

Petra sparkar silver i Choi Yong Tul.

man konstatera snabbt att det krävs i dag väldigt mycket för att nå högst upp. Den tekniska nivån i många länder har blivit så högt så varje match på ett EM är en svår uppgift som kräver bra föreberedning i många månader innan tävlingen. Detta i kombination med att TKD är ingen ekonomiskt rik sport är inte alltid så enkelt att genomföra. T.ex. de duktiga polska representanter tillbringar sina två sista veckor innan ett mästerskap på ett träningsläger medan vi måste alltid nöja oss endast med en helg.

Som landslagsansvarig kan jag betrakta årets EM som en lyckad tävling. Även om hunger var lite större än "endast" 3 finaler måste man inse en del svårigheter i form av skador och sjukdomar som den svenska truppen kämpade mot till det sista. T.ex. under den dagen när avgjordes damernas lagsparring fick en av våra tjejer ett 4 cm jack i ögonbrynet, två andra hade kraftig magsjuka och en annan hade en skada i ryggen. Jag kan kommentera detta bara på ett sätt: stor respekt för er tjejer för denna enorma prestation. Och polskorna tar vi nästa gång.

Kristina laddar inför en kamp. Hennes blick säger mer än 1000 ord.

Svenska damer för 8:e gången på prispallen under ett EM.

Efter en krock med motståndarens huvud fick Maja sys med flera stygn. Detta gjordes mellan matcherna. Under finalen var Maja med igen.

I was there...